

D O D A T E K

D O G A Z E T Y

K U R Y E R A L I T E W S K I E G O N^{RU} 48.

Wilno dnia 20 Kwietnia v. s. 1828 roku.

NAYWYŻSZY UKAZ

*Wydany do P. Naczelnika Głównego Sztabu JE-
GO CESARSKIEY MOŚCI, w dniu 8 prze-
szłego marca.*

(W St. Petersburgu)

„Pomimo całej znakomitej liczby Kadec-
kich Korpusów i innych skarbowych edukacy-
nych zakładów, ustanowionych dla szlachty, sy-
nowie niemajątny szlachty, często nie mogą w
nich bydź umieszczonymi, dla niedostatku wakan-
sów, a sami oycowie, dla ubóstwa, nie są w
stanie dać im przyzwoitego wychowania.

Wchodząc w położenie takiej szlachty, i
chcąc podać iey sposoby, przygotowania dzieci
swe do służby — Rozkazuję Wam:

1.) Rozwiązać po dawniejszemu przyjmowa-
nie do batalionów i półbatalionów wojskowych
kantonistów synów szlachty i Ober-Oficerów, uży-
wających praw osobistego szlachectwa, na żąda-
nie rodziców, jak to było do 1824 roku.

2.) Synowie szlachty i Ober-Oficerów, uży-
wających praw osobistego szlachectwa, przezna-
czać do batalionów i półbatalionów wojskowych
kantonistów, nie młodszych, jak 10 lat od u-
rodzenia, jeżeli nie będzie osobnych ważnych
przyczyn, do przyjęcia synów, muiętych lat
mających.

3.) Synów tych utrzymywać i uczyć w bata-
lionach i półbatalionach zarówno z innymi kan-
tonistami.

4.) Z tych synów, rzeczywistej szlachty, któ-
rych oycowie mają Sztabs-Oficerską rangę, prze-
znaczać, przed dośięciem lat 15 do Szlacheckie-
go półtku, a innych po dośięciu lat 18, Podcho-
rążymi do wzorowych karabiniernych półtków.

5.) We wzorowych Karabiniernych pół-
kach, urządzić dla nich osobne szkoły Pod-
chorążych, i w szkołach tych uczyć ich przed-
miotów służby, objętych § 41 Postanowienia o
Szkołach Podchorążych osiedlonego Grenadyerskie-
go Korpusu, konfirmowanego przeze MNIE 13
października 1827 roku.

6.) Przybyłych tym sposobem do Szlache-
ckiego półtku i wzorowych karabiniernych półtków,
po nabyciu potrzebnych do służby wiadomości,
przy dobrem prowadzeniu się, podnosić na
Chorążych do półtków w Armii.

7.) Synów Ober-Oficerów, używających praw
osobistego szlachectwa, po dośięciu lat 18 prze-
znaczać z batalionów wojskowych kantonistów

na szeregowych do wzorowych karabiniernych
półtków, a w nich później, podług dobrego pro-
wadzenia się i znajomości służby, podnosić na
pod-oficerów i Chorążych do półtków w Armii,
wedle powszechnych urzędzeń, dla wolno zacią-
gających się postanowionych.

8.) Synów szlachty i Ober-Oficerów, któ-
rzy, z przyczyny chorób okazać się do frontowej
służby niezdawnymi, oddawać do rozrządzenia
Zwierzchności Cywilney dla przeznaczenia, po-
dług ich żądania, do cywilney służby, odpowie-
dniey ich pochodzeniu.

9.) Prawidło tu wyrażone, rozciągnąć i do
wszystkich znajdujących się teraz w batalionach
i półbatalionach synów szlacheckich i Ober-O-
ficerskich.

UKAZY RZĄDZĄCEGO SENATU.

*Żeby Urzędnicy Rossyyskiej służby, którzy otrzy-
mają nagrodę jakiegokolwiek zagranicznego Or-
deru, donosili o tém Ministrowi, pod wiedzą
którego zostają, i. t. d.*

Wedle Imiennego JE-
GO CESARSKIEY
MOŚCI Naywyższego ukazu, objawionego Sena-
towi przez P. Taynego Radcę, Senatorsa, Za-
rządzającego Ministeryum Sprawiedliwości i Ka-
walera Xięcia Alexego Alexiejewicza Dołhoru-
kowa, grudnia terazniejszego 22 dnia, że JE-
GO CESARSKA MOŚĆ, stosownie do postano-
wienia Komitetu Ministrów, Naywyżey rozka-
zać raczył, ażeby na przyszłość wszyscy Urzę-
dnicy Rossyyskiej służby, którzy otrzymają na-
godę jakiegokolwiek zagranicznego Orderu, do-
nosili o tém Ministrowi, pod wiedzą którego zo-
stają, a Ministrowie o każdym takim Urzędni-
ku odnosili się do Zarządzającego Ministeryum
Spraw Zagranicznych, dla wyjednania Naywyż-
szego zezwolenia na noszenie przysłanego Or-
deru; Rządzący Senat R o z k a z a ł i: o tym Nay-
wyższym JE-
GO CESARSKIEY MOŚCI rozkazie,
dla należytego, do kogo ściągac się może, wy-
pełnienia, zalecić od Senatu ukazami PP. Mini-
strów, Wojennym Jenerał-Gubernatoróm, Wo-
jennym Gubernatoróm zarządzającym sprawami
cywilnemi, Jenerał-Gubernatoróm, Naczelnikom
miast, Mieyscom Urzędowym, Rządóm Guber-
nialnym i Obwodowym; a do Nayswiętszego Rzą-
dzącego Synodu i do wszystkich Departamentów
Rządzącego Senatu przesać uwiadomienia, Gru-
dnia 31 dnia 1827 roku (Z Igo Departamentu.).

O zobowiązaniu szlacheckie Deputacyjne zgromadzenia rozpatrywać składane na szlachectwo dowody.

Wedle ukazu JEGO CESARSKIEY MOŚCI Rządzący Senat słuchali raportu P. Zarządzającego Ministerium Spraw Wewnętrznych, iż Rządzący Senat, przy ukazie 24 września roku przeszłego, przesłał do jego wniosku raport zgromadzenia Wileńskiej Deputacyi Szlacheckiej, proszącej o rozwiązanie: czyli może ona rozpatrywać dokumenta, złożone przez szlachcica Leona Giedroycia, na dowód szlacheckiej jego rodowości, i czyli ma prawo też zgromadzenie przyymować do rozpatrzenia podobne dokumenta od innych rodziny, kiedy ukazem Rządzącego Senatu 27 sierpnia 1820 roku zalecono było, przyymować dowody szlacheckiego dostojenstwa dla ostatecznego rozpatrzenia tylko do miesiąca września 1820 roku. Roztrząsnąwszy wszystkie okoliczności tej sprawy, Zarządzający Ministerium spraw wewnętrznych znajduje: że zalecenie Rządu o pobudzeniu szlachty do składania dowodów szlachectwa z naznaczeniem na to określonego terminu, nie miało innego celu, jak tylko wzbronienie szlachcie, niewciągniętej do szlacheckiej rodostownej księgi, uczestnictwa w szlacheckich następujących po tych terminach wyborach. Lecz to zgoda nie mogło zmierzać do tego, iżby po ich przeysciu zabronionem było Szlachcie dowodzić praw swoich: gdyż to byłoby przeciwnem artykułom 67 i 90 Szlacheckiego Dyplomu, z których pierwszym postanowiono: „Do ułożenia szlacheckiej rodostownej księgi, szlachta każdego powiatu wybiera po jednym Deputowanym, co każde trzy lata przez wota, ażeby ci Deputowani wspólnie z Gubernialnym Marszałkiem Szlacheckim tej Gubernii mieli pieczęć o rzeczywistym stanie i dalszém utrzymywaniu tej szlacheckiej rodostownej księgi; a drugim zalecono, iż jeżeli kto, potem dostanie przez sukcesyją, albo przez kupię, albo przez zastaw, albo przez darowiznę, dobra lub wsie w tej gubernii: tedy powinien, na pierwszym zgromadzeniu szlachty, prosić o wniesienie go do szlacheckiej rodostownej księgi.” Z tych przepisów jasno się okazuje, że szlachta, mająca dowody szlacheckiego pochodzenia, ma i mieć zawsze powinna nieodjęte prawo, proszenia o wniesienie jej do rodostownej księgi, która określonym terminem ograniczona być nie może: gdyż w przeciwnym razie i byt Zgromadzeń szlacheckich Deputacyi musiałby ustać; z tych powodów Zarządzający Ministerium Spraw Wewnętrznych podaje, że Zgromadzenie Wileńskiej Deputacyi Szlacheckiej powinno rozpatryć, nie tylko dowody złożone przez Giedroycia, lecz i dowody wszystkich tych, którzy z żądaniem o to wejdą do wspomnianego Zebrania. Dla zapobieżenia zaś podobnym niewyrozumieniom Zgromadzeń Szlacheckich Deputacyi innych Gubernii, P. Zarządzający Ministerium Spraw Wewnętrznych sądzi, że nie byłoby rzeczą mniej potrzebną zalecić o tem ukazami, komu należy. Rozkazali: zgodnie z przedstawieniem i opinią P. Zarządzającego Ministerium Spraw Wewnętrznych, które i Rządzący Senat znajduje prawnymi, Wileńskiemu Gubernialnemu Rządo-

wi zalecić, że tameczne Zgromadzenie Szlacheckiej Deputacyi powinno rozpatryć, nie tylko dowody na szlachectwo, złożone przez szlachcica Giedroycia; lecz i dowody wszystkich tych, którzy z żądaniem swem o to wejdą do wspomnianego Zgromadzenia; a dla zapobieżenia podobnym niewyrozumieniom Zgromadzeń Szlacheckich Deputacyi innych Gubernii, zalecić od Senatu i wszystkim innym Gubernialnym i Obwodowym Rządom. O czém posłać ukazy, również przez ukazy uwiadomić i Zarządzającego Ministerium Spraw Wewnętrznych. Grudnia 31 1827 roku (Z Igo Departamentu.)

O ponowieniu po wszystkich miejscach, ażeby przedstawienia do Senatu o zawarciu kontraktów na rozmaite budowle, wnoszone były nie inaczej, jak z przyłączeniem planów i wyrachowań.

Wedle ukazu JEGO CESARSKIEY MOŚCI, Rządzący Senat na Powszechném Zebraniu pierwszych trzech Departamentów słuchali wypisu sprawy, nastącej z raportu byłego P. Wojennego Ministra, przez który prosił rozwiązania, względem zawarcia kontraktu z kupcem Korostelewym, na wybudowanie przy Helsingforskim wojskowym szpitalu, murowanych i drewnianych budowli. Rozkazali: ponieważ przy raporcie P. Wojennego Ministra nie dołączono planów i wyrachowań na Naywyżey utwierdzone przy Helsingforskim wojskowym szpitalu budowle, a bez nich Rządzący Senat nie może uznać najbardziej zbliżonego i akuratnego wniosku: czy przestrzegana była w tej rzeczy największa, jaka być może oszczędność, i czy zachowany był skarbowy interes, jak przez JEGO CESARSKĄ MOŚĆ w tej rzeczy rozkazano. Naywyższym zaś Ukazem roku 1784 lutego 20 z powodu zasłanych nieporządków w dostawieniu żywności, rozkazano o wszystkich w powszechności podradach, w razie, jeżeli kontrakta przechodzą 10 tysięcy rubli, przedstawiać Rządzącemu Senatowi dokładnie i z przyłączeniem warunków, ażeby Senat podług tego mógł, albo dać potwierdzenie na te warunki do zawarcia rzeczywistej umowy, albo je poprawić: zalecić przeto P. Zarządzającemu Ministerium Wojsnem, ażeby dla dokładnego i akuratnego Rządzącemu Senatowi wyobrażenia ceny, uzyskawszy od kogo należy plany i wyrachowania, przedstawił je Senatowi, jak można nayrychle; a dla zarządzenia na przyszłość podobnym do niniejszego zamiężeńiom, wszystkim PP. Ministrom, Wojsnym Jenerał-Gubernatoróm, Wojsnym Gubernatoróm zarządzającym sprawami cywilnemi, Cywilnym Gubernatoróm, Gubernialnym i Obwodowym Rządom, Izdom i Expedycyom Skarbowym, i Miejscom Urzędowym ponowić, ażeby przedstawienia do Rządzącego Senatu o zawarciu kontraktów na rozmaite budowle wnoszone były nie inaczej, jak z przyłączeniem planów i wyrachowań; a do Najsławniejszego Rządzącego Synodu, do wszystkich Rządzącego Senatu Departamentów i Powszechnych ich Zebrań przesłać uwiadomienia. Stycznia 5 dnia 1828 roku (Z Powszechnego pierwszych trzech Departamentów Zebrania.)

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora. Andrzej Bucharzki Rzeczywisty Radea Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.